

ostane u životu. Novogovor je bio zamišljen ne da proširi nego da suzi krug pojmova dostupnih ljudskoj misli, i toj svrsi je posredno koristilo smanjivanje broja reči na minimum. Novogovor se zasnivao na engleskom jeziku kakav poznajemo danas, mada bi mnoge rečenice Novogovora, čak i kad ne bi sadržale novogovorne reči, bile jedva razumljive današnjem čitaocu koji govori engleski. Novogovorske reči bile su podeljene u tri posebne kategorije, poznate kao rečnik A, rečnik B (ili kombinovane reči) i rečnik C. Biće jednostavnije govoriti o svakoj kategoriji posebno, no gramatičke osobenosti jezika ćemo razmotriti u odeljku posvećenom rečniku A, pošto za sve tri kategorije važe ista pravila.

Rečnik A. Rečnik A se sastojao od reči potrebnih u svakodnevnim stvarima - jelu, piću, radu, oblačenju, penjanju i silaženju po stepenicama, vožnji u vozilima, obrađivanju vrta, kuvanju i slično. Sastojao se gotovo u potpunosti od reči koje već imamo - udariti, trčati, pas, drvo, kuća, njiva - ali u poređenju s današnjim engleskim rečnikom njihov broj je bio izvanredno mali, dok su im značenja bila određena daleko strože. Sve dvosmislenosti i nijanse značenja bile su istrebljene. U onoj meri u kojoj je to uopšte moguće, novogovorska reč iz ove kategorije nije bila ništa drugo do jedan staccato zvuk koji izražava jedan jedini jasno razumljiv pojam. Rečnik A bi bilo nemoguće upotrebiti u književnosti ili u diskusiji o politici ili filozofiji. Njegova svrha je bila da izražava jedinstvene, celishodne misli, koje su se obično ticale konkretnih predmeta ili fizičkih dela.

Gramatika Novogovora imala je dve jasno izražene osobenosti. Prva je bila gotovo potpuna univerzalnost svih vrsta reči. Svaka reč (u principu je to važno i za vrlo apstraktne reči kao što su ako ili kad) mogla se upotrebiti i kao glagol, i kao imenica, i kao pridev, i kao prilog. Između imeničnog i glagolskog oblika, ukoliko su poticali od istog korena, nije bilo nikakve razlike. Ovo pravilo je samo po sebi uništilo veliki broj arhaičnih oblika. Reč misliti, na primer, u Novogovoru nije postojala. Njeno mesto zauzimala je reč misao, koja je služila i kao glagol i kao imenica. Ovde se nije primenjivao nikakav etimološki princip: u nekim slučajevima je zadržavan prvobitni imenički oblik, a u nekim glagolski. Čak i kad glagol i imenica srodnog značenja nisu bili etimološki povezani, često se iz jezika izbacivalo bilo jedno bilo drugo. Reč seći, na primer, nije postojala; njeno značenje je sadržala reč nož, koja se upotrebljavala i kao glagol i kao imenica. Pridevi, uvek srednjeg roda, obrazovali su se dodavanjem nastavka -asto imenici (koja je istovremeno bila i glagol), a prilozi dodavanjem nastavka -sno. Tako je, na primer, brzinasto značilo 'brz', a brzinosno značilo 'brzo'. Neki od naših današnjih prideva - dobar, jak, velik, crn, mek - upotrebljavali su se i u Novogovoru, ali njihov broj je bio veoma mali. Za njima se osećala slaba potreba, jer se skoro svaki pridev mogao izvesti dodavanjem nastavka -asto. Nijedan od današnjih priloga nije se zadržao, sem onih koji se već završavaju na -sno. Prilog blizu na primer, glasio je blizinosno.

Sem toga, suprotnost svakoj reči - ovo je takođe, u principu, važno za sve vrste reči izvodila se dodavanjem prefiksa ne-, a pojačavanje dodavanjem prefiksa više-, ili , za još pojačanije oblike, dvaputviše-. Tako je, na primer, nehladno značilo topao, (topla, toplo) dok je više hladno značilo vrlo hladan, a dvaputviše hladno 'izuzetno hladan'. Takođe je bilo moguće, kao i u današnjem engleskom menjati gotovo svaku reč dodavanjem predmetaka, pre-, po-, uz-, pod-, itd. Ovim načinima bilo je moguće drastično smanjiti broj reči. Postojanje prideva dobar, na primer, činilo je izlišnim pridev loš, pošto se željeni smisao mogao izraziti isto tako dobro - u stvari, još i bolje - rečju nedobro. Svaki put kad su dve reči sačinjavale prirodan par suprotnosti, ceo se posao sastojao u tome koju odbaciti. Taman, na primer se moglo zameniti pridevom nesvetlo, ili svetao pridevom netamno, po želji.

Druga karakteristična crta gramatike Novogovora bila je pravilnost. Uz nekoliko izuzetaka, koje ćemo navesti niže, svi su nastavci bili podvrgnuti istim pravilima. Prošlo vreme svih